

Η υπόσχεσις στον Ιούδα

Εδάφιο κλειδί: «Δεν
θέλει εκλείψει το
σκήπτρον εκ του Ιούδα
ουδέ νομοθέτης εκ
μέσου των ποδών
αυτού, εωσού έλθη ο
Σηλώ· και εις αυτόν
θέλει είσθαι η υπακοή
των λαών.»
— Γένεση 49:10

Επιλεγμένα εδάφια:
Γένεση 49:8-12

ΚΑΘΩΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕ
ΤΟ τέλος της ζωής του
Ιακώβ, κάλεσε τους
δώδεκα γιους του και
είπε: «Συνάχθητε, διά να
σας αναγγείλω τι μέλλει
να συμβή εις εσάς εν ταις
εσχάταις ημέραις·
συνάχθητε και ακούσατε,
υιοί του Ιακώβ, και
ακροάσθητε τον Ισραήλ
τον πατέρα σας.» (Γέν.
49:1,2) Στη συνέχεια ο

Ιακώβ εξήγησε στους γιους του ότι ένας από αυτούς
θα προοριστεί να λάβει ιδιαίτερο έπαινο από τους
αδελφούς του.

Αφού μίλησε πολύ σκληρά για τους τρεις
πρώτους γιους του, τον Ρουβέν, τον Συμεών και τον
Λευί, ο Ιακώβ στράφηκε στον Ιούδα. «Ιούδα, σε
θέλουνσι επαινέσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει
είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου.» (εδ. 8)
Ακολουθεί το Εδάφιο-Κλειδί μας, στο οποίο ο Ιακώβ
δήλωσε ότι το «σκήπτρον», ή το δικαίωμα κυβερνείν,
θα επενδυθεί κάποια μέρα στους απογόνους του
Ιούδα. Αναλόγως της πίστεως που είχαν εις τας
υποσχέσεις του Θεού, όλες οι άλλες φυλές θα

προσέβλεπαν τώρα στον Ιούδα, περιμένοντας να έρθουν ευλογίες μέσω αυτού εν καιρώ.

Η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ, που ανανεώθηκε και στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, ήταν ότι από τους απογόνους τους θα ερχόταν ένας μεγάλος ελευθερωτής που όχι μόνο θα τους ευλογούσε ως οικογένεια και ως έθνος, αλλά θα ευλογούσε επίσης «όλες τις οικογένειες της γης». (Γέν. 12:3) Για κάποιο διάστημα φαινόταν ότι ο Μωσής, ο μεγάλος νομοθέτης και ελευθερωτής του Ισραήλ, θα μπορούσε να ήταν αυτός για τον οποίον εδόθη η υπόσχεσις, αλλά δεν ήταν από τη φυλή του Ιούδα. Ωστόσο, μίλησε προφητικά για κάποιον που θα έρθει στο μέλλον. «Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει». — Δευτ. 18:15· Πράξεις 3:22

Όταν ο Βασιλιάς Δαβίδ προέκυψε από την υποσχεμένη φυλή του Ιούδα, οι νίκες του Ισραήλ κατά τη διάρκεια της βασιλείας του οδήγησαν σε υψηλές προσδοκίες για μια εκτεταμένη βασιλεία, της οποίας η επιρροή θα αυξανόταν και θα αγκάλιαζε τον κόσμο. Επιπλέον, όταν ο γιος του Δαβίδ, ο Σολομών, άρχισε να βασιλεύει, και η παγκοσμίου φήμης σοφία και μεγαλείο του ήταν στο αποκορύφωμά τους, φαινόταν ότι το στέμμα της παγκόσμιας κυριαρχίας ήταν στα χέρια του Ισραήλ. Ωστόσο, λόγω υπερηφάνειας και έλλειψης υπακοής στον Θεό, η χαρά τους μετατράπηκε σε απογοήτευση όταν μετά το θάνατο του Σολομώντα η βασιλεία τους διαιρέθηκε για πρώτη φορά και στη συνέχεια ανατράπηκε. Ταπεινωτικά, οι άνθρωποι που περίμεναν να κυβερνήσουν και να ευλογήσουν όλα τα έθνη μεταφέρθηκαν ως αιχμάλωτοι στη

Βαβυλώνα.— Ψαλμ. 137:1-9

Μολονότι το στέμμα είχε αφαιρεθεί από τον Ισραήλ και τους αφαιρεθεί η εξουσία να κυβερνούν τον εαυτό τους, το «σκήπτρον», ή το δικαίωμα βασιλεύειν που είχε αρχικά μεταφερθεί στην υπόσχεση του Θεού στον Ιούδα, δεν είχε αφαιρεθεί. (Ιεζ. 21:26,27) Η αρχική υπόσχεση προς τον Ισραήλ πρέπει να εκπληρωθεί, και έτσι το σκήπτρο παρέμεινε μέχρι τον ερχομό της Σηλώ, ένα άλλο όνομα που δηλώνει τον Μεσσία της υπόσχεσης. Αυτός του οποίου το «δικαίωμα είναι» να κυβερνά είναι ο Ιησούς, «Το λιοντάρι της φυλής του Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ» και ο «Άρχων της ειρήνης». (Αποκ. 5:5· Ησα. 9:6,7) Ο Ιησούς ήταν «άγιος, ακίνδυνος, αμόλυντος, χωρισμένος από τους αμαρτωλούς και υψωμένος από τους ουρανούς». (Εβρ. 7:26). Τήρησε επίσης και εκπλήρωσε τέλεια τον νόμο του Ισραήλ, ο μόνος Ισραηλίτης που το έκανε ποτέ.— Ματθ. 5:17,18

Ο Ιησούς, εκ γενετής, ήταν από τη φυλή του Ιούδα, τη βασιλική φυλή. Ωστόσο, όταν έδωσε την τέλεια ζωή του ως προσφορά αντιλύτρου, «εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού». (Κολ. 2:14) Έτσι, ο Ιησούς εξησφάλισε στους μαθητές του, τόσον Ιουδαίους όσον και Εθνικούς, άφεσιν αμαρτιών και ανάρρωσιν από την αμαρτία και τον θάνατον εν τη βασιλεία του Πατρός του, εις την οποίαν θα βασιλεύει ως «Βασιλεύς των βασιλέων και Κύριος των κυρίων». —Ι Τιμ. 6:15 ■